

Наистина Деіока былъ много почитаемъ отъ ближны тѣ си; отъ тога е явно, чи цюмъ се раждало по междѣ имъ прѣпирня, той часъ се обрацали къмъ него, и мѣ искѣли рѣшеніе, и съ тѣкъвзи образъ извѣгнѣли отъ самоуправщина та. Съ една дѣла: тѣ много обычали Деіока и винаги хваляли мѣдрость-тѣ и справедливость-тѣ неговѣ.

При такъози похвално расчѣваніе, и останѣлитѣ Мидане се съгласили да избѣжатъ Деіока посредственникъ на вѣтны тѣ имъ. Малко по малко тѣ навѣкижили да мѣ се покорѣватъ на всичко; мѣдрость-а е власть въ рода си. Но Деіока подъ начѣмеренъ видъ скрѣвалъ голѣмо честолюбіе; скоро мѣ дотегнало да вѣде простѣ сѣдникъ. И тѣи обнародвалъ, чи непременно ще се отдалечи въ другѣ страна отъ безпокойствѣта, что мѣ напасѣли матежници-тѣ. Но едѣмъ като се удалѣли, тѣтакси и безрѣдници-тѣ начѣнали да дѣйствѣватъ, и Мидане-тѣ скоро дошле въще въ похѣдо положеніе, а не въ какъ-то были по напрѣдъ: и непрестанно се раж-